

Kalapáccsal műteni?

Soproni Tamással beszélget Fekő Ádám

2019-ben esélytelennek mérték, 2024-ben már a budapesti VI. kerület fideszes szavazóinak egy része is a Momentum politikusára szavazott. De hogy kerül egy baloldali ember egy liberális pártba, milyen viszonya van a szélsőjobbhoz, és miért fontos akár a városi kutyatartást is sokféle aspektusból nézni? Ezekről beszélgettünk a politikussal.

– *Most jobb pozíció ellenzéki polgármesternek lenni, vagy 2019-ben volt?*

– 2019-ben szerintem még nem tudtuk, mire számítsunk, és aztán nagyon hamar jött a Covid, ami nagy váltást eredményezett a kormány hozzáállásában, főleg a fővárosban éreztük ezt. Addig talán még nem döntötték el, mi a jobb nekik: az ellenzéki polgármesterek teljes ellenségként kezelése vagy a partneri viszony. Aztán beütött a Covid, és hamar eldöntötték, jöttek a rendeleti kormányzás szabályai és a megszorítások. Kemény időszak volt, és azért is keményebb, mert az ember akkor még csak tanulta a koalíciós együttműködést és az egyeztetések folyamatát, ezzel sok polgármestertársam így volt. Nekem már könnyebb a dolgom most, van egy nagyon jó csapatom, akikben bátran megbízhatok. Ezek az emberek már nagyrészt nem is a pártjukhoz lojálisak, sikerült elérnem, hogy terézvárosi ügyekkel foglalkozzunk.

– *Azt számtalanszor elmondta, hogy nem akar kilépni az országos politikába. Mikor jött rá, hogy az önkormányzati szinten lesz a helye?*

– 2019-ben a polgármesteri indulásom előtt volt itt helyben egy népszerű fideszes polgármester, Hassay Zsófia, készítettünk közvélemény-kutatást az esélyekről. Márciusban az jött ki, hogy 80 százalék körül vezet Hassay Zsófia, rám pedig tizenvalahány százalék szavazna. Több tanácsadó is ajánlotta, hogy akkor „jó, Tamás, itt a vége”, és dönthetünk a lefújás mellett, vagy belemegyünk és a tisztességes helytállás a cél. Érdekes tapasztalat volt, mennyit lehet dolgozni egy kampány alatt, és mivel az a kampány a helyi ügyekről szólt, és nem arról, hogy hogyan lehet leváltani Orbán Viktort, rájöttem, hogy ezek közelebb állnak a lelkületemhez. Sokkal beláthatóbbak, megoldhatóbbak, és őszinte leszek: az embernek fel kell mérnie a saját képességeit is. Azzal hízelgek magamnak, hogy a polgármesterekből a jobbak közé tartozom, de nem vagyok abban biztos, hogy ezek a képességek átültethetők a nagypolitikába is. Nem tudom például elviselni a közbeszéd színvonalát. Nem bírom elviselni a valamennyire minden oldalon jelen lévő ellenségképzés szükségességét. Én helyben mindenkihez beszélek, és arra törekszem, érezzék a fideszes szavazók is, hogy őket is képviselem. A nagypolitikában az látszik a világsz-

tendenciákból, hogy ezt nem lehet sikeresen csinálni.

– *Ezek szerint időközben jött rá, hogy ez jobb, mint az eredeti elképzelései, és ez mégsem ugródeszka az Országgyűlés felé?*

– Abszolút. Nagy a sokszínűség és az impakt, amivel itt találkozunk az ember. Lássuk be, hogy az ellenzéki képviselők mozgástere eleve korlátozott az Országgyűlésben, a tizenöt éve tartó kétharmad idején egyenesen impotensek. Kisebbségeket el lehet érni, vannak többen, akiknek tisztelem a munkáját. Hogy ne csak Hadházy Ákost mondjam, a Momentumból ott van Lőcsei Lajos, aki hosszú ideje foglalkozik a falvak droghelyzetével, és következetesen viszi ezt az ügyet. Ha belebukik is, legalább megpróbált felszínen tartani egy problémát. Ez sikeres ellenzéki munka akkor is, ha lehet mondani, hogy alacsonyan van a sikerléc. Viszont mi helyben konkrét problémákat meg tudunk oldani akár egyes embereknek is. Azzal, hogy több mint száz lakást újítottunk fel, száz család számára biztosítva kulturált életet, azzal, hogy hajléktalanságban élő embereknek nyújtunk lakhatást, azzal, hogy átalakítjuk a város szövetét, és megértetjük az emberekkel, hogy alapvetően mindenki gyalogos, azzal impaktunk van, máról holnapra elérhető sikerrel. Ezt sajnos nem látom az Országgyűlésben.

– *Tavaly nyáron az egész országban biztosra vették, hogy ismételni fog Terézvárosban. Belülről is könnyű meccs volt?*

– Sok embernek vették már biztosra a győzelmét, én nem vettem

annak a sajátomat. Azt gondoltam, tövig kell tolni a kampányban a gázt, viszont végeztem egy kísérletet: semennyire nem csináltunk negatív kampányt. Nem akartuk definiálni az ellenfelet, csak arról beszéltünk, hogy milyen sikereink vannak, és mit szeretnénk elérni. Pedig tudtuk például, hogy Kovács Balázs Norbert, a Fidesz polgármesterjelöltje nem is helyi lakos, de erről sem beszéltünk. Nehéz volt tartani magunkat a pozitív kampányhoz, mert a Fidesz elég keményen tolt a lejáratási kísérleteket. A választás után behívtam az ellenfeletemet, hogy kezdjünk tiszta lappal: ennek egyetlen feltétele az lett volna, hogy kérjünk bocsánatot a kampányban mutatott inkorrekt nyilatkozatokért. Meglepett, hogy ő erre nem volt hajlandó, pedig akkor már véget ért a választás, amelyen minden korábbinál súlyosabb vereséget szenvedett a Fidesz Terézvárosban. Azt hittem, lehet együttműködni, márpedig nekem az a célom, hogy a kormánypárti képviselőket is bevonjuk a döntésekbe.

– *Az előző ciklusában még kifejezetten dicsérte a Fideszt, amiért együttműködő. Ennek vége van?*

– Igen. Azt gondolnám, azért is cserélték le a helyi fideszeseket. Én is azt éreztem, hogy nekik nem a pártjuk volt az első, hanem a kerület. Ha ezt a mentalitást érzem bárkitől, akkor belefér, ha kicsit rugdos verbálisan a testületi üléseken, hiszen én vagyok a polgármester, ettől még tudunk bizonyos témák mentén együttműködni. A fideszes képviselőknek is fontos lenne elérni eredményeket: az előző ciklusban közösen dolgoztunk például a homlokzatfelújítási pályá-

zatunk kidolgozásán. Az együttműködésre való nyitottság eltűnt, a rugdosás maradt.

– *Az együttműködésre hajlamos fideszesektől nem kérdezte meg, mi tartja őket még a pártban?*

– Konkrétan a személyükről nem beszélnék, mivel magánbeszélgetésekről az ember nem oszt meg információkat. De általánosságban elmondható, hogy van a Fideszben egy réteg, akik még az 1990-es években léptek be a pártba. Őket az évtizedes kötődésük erősíti meg a hitben, hogy ez az ő közösségük. Nagyon nehéz szakítani a pártoddal és közösségeddel még akkor is, ha nem értesz mindennel egyet, vagy ha pár embertől már undorodsz benne. Én mindemellett azt gondolom, nagyon sok tisztességes ember van a Fideszben. Magyar Péter háromezer emberről beszél mint olyanokról, akik közvetlenül tehetnek az elkövetett bűnökről, szerintem ez reális.

– *Azt meg tudta állni ezeken a beszélgetéseken, hogy rajtuk verje le a NER dolgait?*

– Ó, hát privátban ezt megtettem! És ez jó is. Egyszer azzal támadtak, hogy egy testületi után elmentünk sörözni a képviselőkkel, ahova eljöttek LMP-s, DK-s, momentumos és fideszes képviselők is. Vita volt a Városligetről, de előkerültek oktatási kérdések is. Így kéne kinéznie az országnak, az Országgyűlésben is sokkal többet kéne beszélgetniük a képviselőknek a háttérben, és akár megpróbálni meggyőzni egymást. Nagyon sokat szívtuk a vértük a kormány miatt, és persze ők is visszaadhatták ezt. De a nyilvánosság előtt a testületiken miért

beszélnek ilyen témákról? Teljesen nem marad ez el, a Pride kapcsán, ami aktívan érinti a kerületünket, nyilván fel fogok szólalni, ahogy az önkormányzati elvonásokról is. De azt senki ne várja el tőlem, hogy a határozatról vagy az Európai Unióval folytatott harcról beszéljek, és elmondjam minden testületin, hogy micsoda gonosz ember ez az Orbán Viktor.

– *Ezek szerint nem akarja kielégíteni azoknak az igényét, akik a polgármesteri megbízásával a kormányváltásra is szavaztak valójában?*

– Valóban nem elégítem ki ezt az igényt, de éppen ezért mélyebben is gondolkodtam ezen. Van abban igazság, hogy 2019-ben sokan azért szavaztak az ellenzéki jelöltekre, mert azt gondolták, az előremozdítja a kormányváltás ügyét. Szerintem ez így is van egyébként: ha jól működik egy város, az meggyőz embereket arról, hogy a „másik oldalon” vannak kompetens emberek. Lehet, hogy ezzel csak magamat akarom meggyőzni, de ezzel nagyobb hatékonysággal tudok fideszes szavazókat akár az ellenzék oldalára állítani, mint ha döngetném a mellemet, és mindennap Orbán Viktort szidnám. De azon magam is elgondolkodtam, hogy az helyes volt-e, hogy nem szólaltam meg Facebookon Novák Katalin ügyében, miközben az egy közéletet megrengető esemény volt. De hozzátenném, mi ebben a kérdésben cselekedtünk, hiszen az érintett fiataloknak az Utcáról Lakásba Egyesülettel közösen segítünk. Persze a verbális aktus is át tud változni valós cselekvéssé, de ezzel mégiscsak nagyobb eredményt értünk el.

– *Azt elmondta, mi tarthatja a Fideszben a fideszeseket, de önt mi tartja még a Momentumban?*

– Nagyon sokat kaptam ettől a közösségtől, iszonyatosan jó közösség. Barátokat és a feleségemet is, ő a legnagyobb nyereségem a pártból! Alapvetően hiszek a pártműködésben és a közösségek erejében, magányos farkasként sokkal nehezebb. És én lojális is vagyok a közösségemhez, amíg az olyat nem tesz, ami szembemenne az értékeimmel. Nagyon szurkolok annak, hogy megmaradjon a Momentum közössége, de azt nem tudom, mi az ehhez vezető út, és mit kell tenni 2026-tal kapcsolatban. Az elmúlt hét évben szerintem mindig azt tettük, amit a választók elvártak tőlünk. 2018-ban, amikor külön indultunk a választáson, és visszaléptünk sok helyen a kétharmad megakadályozása érdekében, nem rajtunk múlt. Éreztük, hogy a választók elégedetlenek, aztán 2019-ben összefogtunk mindenkiel, és ez volt az elvárás 2022-re is. Akkor a választók miniszterelnök-jelöltet választottak, aki mögé teljes erővel beálltunk, és amikor ez a jelölt megbukott, akkor vállaltuk a felelősségünket. Mi mindig tisztességesen viselkedtünk, ennek ellenére a választók úgy érzik, hogy nem mi vagyunk az az erő, ami képes lenne leváltani Orbán Viktort, holott ez az erő ő maguk valójában, és nem a pártok. Sokszor olvasom, hogy valamit újszerűen csinál a Tisza Párt, de én nem látom a nagy truvájt. Nincs valójában újdonság azon túl, hogy egy kiugrott fideszes a vezetője, amit persze így és úgy is lehet értékelni, de ebben nem szeretnék állást foglalni. A politikában sok szerepe van a szerencsének: a NOLimpiával

a Momentum szerencsés volt, mert arra elég volt, hogy létrejöjjön a közösség, de a meghozott döntések annak ellenére, hogy helyesek voltak, a választók bizalmának elvesztéséhez vezettek. Ószintén szólva nem látom, hogy a március 15-én bejelentett konzultáció Magyar Pétertől például újdonság lenne, hiszen ilyen már csinált az LMP-től kezdve az MSZP-ig mindenki. Az újszerűség az, hogy a választók úgy döntöttek, ennek a közösségnek és csak ennek adják meg a bizalmat. Én nagyon szurkolok, hogy a kormányváltás megtörténjen, és azok az emberek, akik ehhez a párthoz csatlakoznak, érezzék a felelősségüket, tisztességesek legyenek, és valóban képviseljék azokat a választókat, akiknek a többsége szerintem nem jobboldali.

– *Annak idején mi vitte a Momentumba magát baloldalinak valló emberként úgy, hogy az első perctől kezdve klasszikus liberális társaságnak tűnt? Később hígult fel?*

– Úgy kerültem oda, hogy egy barátom 2015 nyarán megkeresett azzal, szerveznek egy tábort, alapítanának egy mozgalmat és pártot, ami fiatalos, a rendszernek ellenálló és alapvetően a balos vonalat képviseli. Gondoltam, ez tök szuper, el is mentem, és ott pár embert megkérdeztem, miért jött el a táborba. Az egyik azt mesélte, megkereste egy barátja, hogy alapítanak egy pártot, ami fiatalos, a rendszer ellen küzd, és alapvetően jobboldali, liberális-konzervatív. Meglepődtünk, de így alakult a közösségünk. Főleg egyetemvárosok voltak a lábaink, és már innen látszott, hogy ez centrista közösség tud lenni, de nyilván Cseh Katalin, Donáth Anna vagy én is a

baloldali gondolatiságból érkezünk. A felhígulással mindenki szembenéz, az MKKP, az LMP és mi is szembenéztünk, így jár majd a Tisza is. Mindenki bele akar látni valamit, ami lehet akár az 1998-as Fidesz vagy a liberális világ. És vannak a helyi örültek, akik már minden párt környékén megfordultak, és elmondják mindenkinek, hogy az előző társaságuk örült volt, de ők tudják megoldani a dolgokat helyben a Fideszszel szemben. Ami meghatározza a Momentumot, az végig a társadalmi szabadelvűség volt.

– *Van egyáltalán értelme a pártoknak úgy, hogy már egy-egy személy brandje sokkal erősebb?*

– Jó lenne, ha lenne. Az emberek változhatnak, és a politikában inkább rossz irányba szoktak, az ideológiára és értékrendre épülő pártok stabilabbak maradnának. Sokkal szívesebben választanék ilyen alapon én is, mint egy személyt. Ha van egy párt, ahol tudja a vezető, hogy leváltható, mert nem rá épül az egész, az egészségesebb. De sajnos nem ebbe az irányba halad a világ.

– *A politikai munkája a személyessé válás miatt kicsit már az influenzerekéhez is hasonlít. Hiszen húsz éve még nem kellett 0–24-ben közvetíteni a munkáját. Nem veszi el az időt az érdemi munkától?*

– Kerületi polgármesteri szinten még relatíve keveset kell ezzel foglalkozni, de néha eszembe jut, hogy az 1990-es években egy polgármesternek még nem volt napi közvetlen hozzáférése a választókhöz azon túl, hogy beszélgetett velük. Ez több időt biztosított számára a menedzsmentfeladatokkal foglalkozni. Én is

inkább arra helyezem a hangsúlyt, hogy kommentekben válaszoljak a lakosoknak, de ezt már Karácsony Gergely szintjén nem lehet, ahol van 1,3 millió választó. Ott már nem lehet közvetlenül hozzáférni az emberekhez, imidzset kell kiépíteni magadról és rövid videókat forgatni. Én nagyon utálnám ezt. A fogadónapokra bejönnek huszonvalahányan, vagy ha esküvőket tartok, az szerintem sokkal értékesebb a választás szempontjából, mint egy rövid videó a Facebookon.

– *Izgalmas személyes útja van, mert egy MIÉP-es családból érkezik. Hogy sikerült bejárni ezt az utat, gyermeki lázadás következménye?*

– Egyfelől nemcsak MIÉP-es család, de evangélikus gimnáziumba is jártam a Fásoriba, ahol szintén volt jobboldali kapcsolat. Természetes, hogy az ember lázad tinédzserként, és ebben az időszakban az egyik sógorom is rendkívül nagy hatással volt rám. Olyan könyveket adott a kezembe, amelyek mélyebben elgondolkoltak a világ dolgairól, és olyan összefüggésekről, amelyek nem a New York–Tel-Aviv-tengelyről szólnak. Akkor kezdtem el gondolkodni társadalomról és talán politikáról is, de azzal nem foglalkoztam mélyebben annál, hogy olvastam a régi *Indexet*.

– *Ennek a háttérnek köszönhető, hogy jobban érti a jobboldalt a kollégáinál? A magyar ellenzék körében nagyon általános, hogy nem akarják megérteni, miért vándorol valaki akár a szélsőjobbig.*

– Fontosnak tartom, hogy megértjük az úttjukat kereső embereket. Áldozatokról van szó, akik nem kaptak

egészséges közösséget és alapokat. Leegyszerűsítő, de amikor az ember folyton ellenségekért keres, az valójában mindig a saját problémáiról szól. Baloldali emberként erős a hitem abban, hogy az egyénnek sokkal csekélyebb a felelőssége, mint a társadalmunknak, és ezért megpróbálok mindenkivel empatikus lenni. Igen, az elkövetővel szemben is annak kell lenni. Személyesen lehet, hogy nem tudnék az lenni, de olyan politikai berendezkedést és döntéshozókat szeretnék, akik képesek felülről az egyéni bosszúvágyat. Fontos figyelni a fiatal férfiakra, akik könnyen bekerülnek a szélső-jobboldali közegbe. Alapvetően azzal van a baj, hogy társadalmunk egyre individualistábbá válik, miközben igenis szükségünk van közösségekre: a jobboldal pedig ügyesebb ebben. A baloldalt teljesen tönkretette ezen a területen a 2000-es évek teljesen félrement, gazdaságilag neoliberalis, társadalmilag pedig szélsőségesen individualista gondolkodása.

– *Ez a megértés szerepet játszhatott abban, hogy Terézvárosban még a fideszesek is leszavaztak önre a nyáron?*

– Kevés szerintem, őket a polgármester gondos gazda hozzáállása hozza be. Megértem azokat az embereket, akik 1940-ben London közepén születtek, és amikor felnőttek, nem láttak fekete embert. De amikor a 2000-es években hatvanévesek lettek, nem láttak a környékükön fehér embert. Meg tudjuk érteni, hogy nekik ez félelmetes, és ellenérzéseket fog táplálni a bevándorlással szemben? Az ő életük, a tizenéves-huszonéves időszakuk az, ahova visszavágnak. Ezt meg kell

értenünk, de nem kell vele egyetérteni. Ha nem fordulunk megértéssel hozzájuk, akkor utálni fognak minket. És bűne van azoknak a politikusoknak, aki ezeket az érzéseket felkorbácsolják, de azoknak is, akik nem próbálják meg ezeket aktívan beszélgetéssel csillapítani.

– *Terézváros a kevés hely egyike, ahol tényleg érezhető a bevándorlás, nagyon sok külföldi állampolgár lakik itt. Volt már ebből feszültség?*

– Nem. A hozzánk beköltözők alapvetően könnyen integrálódnak, és a terézvárosiak részéről sem találkozom esetleges idegengyűlölő vagy rasszista megjegyzésekkel.

– *Sokak szerint elvesztette a „jófej politikusi” küllemét azzal, hogy az Airbnb teljes betiltását úgy dobta be, hogy arról a választási kampányban nem volt szó. Rontott volna a nyári eredményein, ha jelzi ezt?*

– Volt hat kiemelt programpon-
tom, ebből az egyik az volt, hogy „egy svájci típusú online népszavazás keretében megkérdezzük a helyieket arról, korlátozzuk-e az Airbnb-típusú szálláskiadást.” Nehezen fogadom el, hogy eltitkoltam volna, de az igaz, hogy sokan a korlátozást úgy értették, hogy kicsit korlátozzuk, de nem tiltjuk be. Törvényi lehetőségeink nincsenek a korlátozásra, mert ha csak csökkentjük 180 kiadható napra, azt nem tudnánk betartatni. Nagyon megértem a dühöt ezzel kapcsolatban: a 2010-es évek elején kinyílt ez a lehetőség, nagyon jó bevételi forrás volt, de egyszer csak jön egy politikus, és azt mondja, szerinte nincs rendben, hogy szálláshely-szolgáltatásra használjuk az ingatlanjaikat. De ez

világszinten sincs rendben, mert bár én nagyon szeretek turistaként Prága belvárosában megszállni, de nem biztos, hogy ez a prágaiaknak jó, és ez Budapestre is igaz. Ezért megígértem, hogy megkérdezem erről az embereket, és ez meg is történt. Lelkiismeret-furdalást nem érzek, de mondom, nagyon megértem, hogy akik örökölték lakást, vagy befektetési célból vásároltak, azt érzik, hogy kiszúrunk velük. Ez nehéz, de vagyonos emberként meg kell érteni, nem biztos, hogy rendben van befektetési céllal lakást vásárolni a belvárosban, és el kell rajta gondolkodni, mi szolgálja inkább a társadalmi jót. Azt szeretném, hogy az állam ne az én személyes érdekeimet nézze, hanem a társadalom értekeit: van olyan közösség, akit ez sért, de összességében valószínűleg jobb a társadalomnak.

– *Mikor használt utoljára Airbnb-t?*
– Február végén.

– *Ez azért kicsit hipokrita így, nem?*
– Igen, nekem nem lenne jó, ha betiltják, de én a jómódú középosztályhoz tartozom, és nem biztos, hogy a müncheni önkormányzatnak az én értékeimet kell szolgálnia. Én most élveztem ezt, haszonélvezője vagyok a rendszernek. De mondok másik példát: a különféle ételfutárcégek, amelyek nem rendelkeznek saját futárokkal, hanem egyéni vállalkozókat és alvállalkozókat toboroznak, nem jók a futároknak, mert rossz körülményeket biztosítanak, rossz az adózás, és az éttermeknek is rossz az adózás, és az éttermeknek is rossz az adózás, és az éttermeknek is rossz az adózás. A kiszállítást valamivel olcsóbban tartják, és ezeket mi is élvezzük, de társadalmilag senkinek nem érdeke ez a működés.

– *Az emberi gyarlóságot szabályozná tehát?*

– Az államnak kell ezeket szabályozni, nem várom el az egyéntől, hogy csak olyan éttermektől rendeljen, akik saját futárokat alkalmaznak. Nem tagadom, hiszek egy erős államban. Nem szégyen korlátozni az államnak, a dohánytermékek reklámozását és hozzáférhetőségét is korlátozzuk. Szívem szerint az alkoholdermékek elérhetőségét is korlátoznám, annak ellenére, hogy iszom néha egy-egy pohár bort.

– *Az Airbnb-tiltással Terézváros egyfajta kísérleti labor lett?*

– Valószínűleg igen. Figyelik majd az idegenforgalmi adóbevételeinket, csökkennek-e a bérleti díjak. Jelenleg nincs más eszköz a kerületek kezében, sajnos szikével nem lehet mütétet végrehajtani, ez valóban egy kalapács.

– *Ha már Budapest maradék része kezelhető az a helyzet, ami a Fővárosi Önkormányzatban van?*

– Nem. Ha Karácsony Gergely nem tudja kezelni, akkor senki. Igaz, hogy ő a kompromisszumok robotosa, megpróbál mindenkivel egyezkedni, de úgy, hogy a valóságban 23 ellenzéki képviselővel kell küzdenie – a Tiszával, Vitézy Dávid csapatával és a Fideszsel –, nehéz. Vitézy Dávidnak soha nem lesz érdeke az együttműködés, neki az a feladata, hogy kritizálja Karácsony Gergelyt, és ne ismerje el, ha valamit jól csinál, hiszen ő akar lenni az utódja. A Fidesz hasonlóval próbálkozik, a Tisza pedig még kevésbé bír magabiztos rálátással a főváros ügyeire, olykor eltévednek, és segítséget kell kérniük valamelyik oldaltól. Így

nehéz kormányozni, a főpolgármester ellenfelei pedig többnyire olyan ügyekkel foglalkoznak, amelyekből könnyen, néha demagóg módon tudnak politikát csinálni: a cégvezetők prémiumával. Ennek jelentősége a főváros szempontjából nagyjából a zérushoz konvergál. Csakhogy a fővárosi politika a közvilágításról, a csatornafejlesztésről, a közösségi közlekedésről és a város fejlesztéséről szól. Ehelyett egyfolytában a főpolgármester-helyettesről és a prémiumokról van szó, miközben, teszem hozzá, maguknak nagyon megemelték a fizetéseket. Ez nálunk nulla forint volt, bár ez a mi esetünkben oké volt. Szóval sok a bajom egyszerű lakosként is a működéssel.

– *A Vitézy Dávid-jelenséget el tudta már magában rakni valahova?*

– Rám mindig jó benyomást tett Dávid a BFK vezetőjeként is, Fürjes Balázssal együtt is korrektek voltak. Más helyzetben vagyok, mert hatalmon lévő polgármesterként nehéz megemésztenem ezt az ellenzéki magatartást, miközben nagyon populista javaslatokat tesz. Apróságnak tűnik, de mondok példát: ott a 100E reptéri busz a belvárosból. Mostantól, akiknek bérlete van, olcsóbban mehet a repülőtérre. Biztos, hogy ezt akarjuk mi támogatni? Eddig is ki lehetett menni bérlettel, metróval és a 200E-vel, ez nem egy közszolgáltatás. Biztos, hogy a sokat repülő középosztályt akarjuk támogatni? Nem, a közpénz jó felhasználása nem ez. De az is rettentő populista, hogy a kutyások a buszokon ingyen utaztathassák az ebet. Szerintem nagyon nagy probléma, hogy a kutyatartás ennyire elszaporodott a belvárosban, és ha ezt tovább támo-

gatjuk, még több lesz. Nem a kutyásokkal van baj, de önmagában ez a jelenség nekünk iszonyatosan nagy problémákat okoz, amire közpénzetet kell költeni. A kutyások részéről jól hangzik, de nekünk, politikusoknak nemcsak a tetszési indexre kéne figyelni, hanem az összjóra is.

– *Ennyire stabil világnézeti alapokra helyezi még a kutyatartást is?*

– Forró téma, hiszen mindenkit erős érzelmek kötnek a saját háziállatához. Nem azt mondom, hogy ne legyenek kutyások, de ez a jelenség a Coviddal kezdődött, ami a magányhoz kapcsolódik, és ahhoz, hogy a vírus alatt szabadon lehetett sétálni velük. Ha az ember elmegy külföldre, rájön, hogy nincs annyi kutya, mint Budapesten. És bár itt is fejlődött sokat a kutyatartás kultúrája, de a vizeletet sokan még mindig nem öntik le egy kis palack vízzel, bár azt télen nem is lehetne. Szerintem fontos, hogy az ember próbálja nagyobb összefüggésben látni az apróságnak tűnő kérdéseket is. Azon is el kell gondolkodni, hogy a kutyatartás mennyire növeli a mentális egészséget. De visszatérve a Fővárosi Közgyűlésre: sokan gyárszalagról dobálják be az ilyen demagóg témákat, és erről van szó tizenkét órán keresztül a fontos dolgok helyett.

– *Szinte jól járt, hogy listavezetőként lecsúszott a frakcióvezetésről.*

– Nekem személyesen jobb, de azt nem én ítélem meg, hogy a fővárosnak jobb-e. A kerület érdekeit szerencsére így is tudjuk képviselni, az már szinte biztos, hogy a ciklus legnagyobb fejlesztése, a körút megújítása nálunk fog kezdődni, épp most beszélgettünk erről főpolgármester úrral.

– *A fővárosi Tiszát már lehet látni, de Terézvárosban hallott-e már a pátról?*

– Létezik, van Tisza Sziget, és biztosan van is közösség. Ha jól tudom, egy korábban függetlenként induló képviselőjelölt lett tiszás. Sajnos nincs kapcsolatam a párttal, amit sajnálok: októberben írtam levelet a frakcióvezetőjüknek, Ordas Eszternek, nem is válaszolt. Pedig fontos, hogy mindenkivel felvegyük a kapcsolatot, nyilván vannak közös ügyeink a fővárossal. Nem tudom, miért gondolják, hogy ez jó: értem, hogy mindenki leprás, aki „ellenzéki”, de azért van egy olyan minimális udvariasság, amihez fontos lenne magukat tartani.

– *Szentkirályi Alexandra válaszolt?*

– Bevallom, neki nem írtam. Lehet, hogy kéne, de azt látom, hogy annyira nem a fővárosi dolgokról beszélnek, csak köpködik Karácsony Gergelyt, hogy rosszul érzem tőle magam. Az a furcsa, hogy ezek az emberek sokszor értelmesek, ha privátban beszélget velük az ember. Egy Fidesz-alapítóval beszélgettem korábban úgy, hogy undorodom a közéleti stílusától, itt ült a székben, és normálisan lehetett vele vitatkozni olyan társadalmi jelenségekről, amelyek meghatározzák a politikát. És nagyon szomorú, hogy ezek szerint ezek az értelmes emberek úgy döntenek, úgy beszélnek kifelé, mint egy nagyon csúnyán beszélő nyolcéves. Megdöböntő, hogy

intellektuálisan hogyan képesek magukat ennyire lebutítani.

– *Ki volt az?*

– Végül is csúnyát nem mondtam róla, úgyhogy elmondom, hogy Deutsch Tamás. Ő volt a választókerületi elnök, ezért behívtam egy kávéra, hiszen jó, ha beszélgetünk. Teljesen értelmes volt. És érdekes volt hallgatni valakit, aki ilyen aktívan részt vett a rendszerváltásban.

– *2029-ig él a mandátuma, szinte kényelmesen nézheti a nagypolitikát. Mit tart a legjobb lehetőségnek 2026-ban? Olyat mondjon, ami hihető is!*

– Annak szurkolok ilyen feltételek mellett, hogy szerezzen kétharmadot a Tisza Párt, de előtte írja meg, mi a rendszerváltás programja. Ez ott kezdődik, hogy a kétharmad erejét megtartva leül minden civil és pártpolitikai erővel, és megpróbál megalkotni egy új alkotmányt, új választási rendszert, és lebontani a jogállamiságot eddig tönkretévő fideszes intézményrendszert. Na, és akkor utána kiír egy új választást arányos választási rendszerben. Jobb hely lenne ettől Magyarország, és jó szívvel tudnék szavazni erre. Legyen ez!

– *Leszavazna a Tiszára a Momentum helyett?*

– Amennyiben valódi rendszerváltást ígérnének, amelybe minden civilt, pártot, közösséget bevonnának, akkor mindenkinek ezt kell tennie.